

Hlavní linii této práce tvoří problematika krize, kterou lze chápat v jejím původním významu jako zlom, soud, rozhodnutí. Jde o existenciálně významnou situaci předjímající vzestup nebo pád. Téma krize je dále zasazeno do konkrétního kontextu – domácího násilí. Jde o eticky relevantní téma, jehož výskyt a řešení souvisí s prioritními hodnotami a atmosférou společnosti. V jeho kontextu se dobře ukazují některé jevy, které platí pro zvládání životních těžkostí obecně. Počátkem řešení domácího násilí bývají mezní situace ohrožených osob, teprve v jejich rámci často dochází k rozhodnutí a ochotě obětovat dosavadní jistoty. Nezbytná je sociální opora, jejíž smyslem je hlavně snížení úzkosti, prevence disociativních reakcí a zvýšení nadějí ve zdárné východisko. Specifickou roli v kontextu domácího násilí zastávají tzv. odborníci prvního kontaktu, mezi nimi i lékaři. Jaké důvody existují pro to, aby lékaři znali základní principy pomoci v krizi a jednoduchých způsobem tak podpořili nadějí ohrožených osob na nalezení východiska? Souvisí tato znalost s principy lékařské etiky? Jaký je hlubší význam pojmu „zdraví“ v souvislosti s kvalitou života? Součástí práce jsou kazuistiky, rozhovory s odborníky a šetření k tématu vzdělání a péče o duši lékařů. Tyto části nejsou těžištěm textu, jejich cílem je ilustrovat naznačené these a jejich realizovatelnost v praxi.

Klíčová slova:

Krize, výzva, zvládání, domácí násilí, sociální opora, úzkost, naděje, lékař, vzdělání.